

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ ОСТАНА МИ СПОМЕН...

chitanka.info

*Остана ми спомен за здрач и за цъфнали клони —
ах, бял полюлей в теменужкината нощ окачен,
остана ми само трохата, която отрони,
ти, пътнице тъмна, случайно поспряла при мен.*

*И може би ти си отдавна забравила всичко —
целувката, здрача и лекия бял полюлей,
но мойта душа, като малка затворена птичка,
години от тази едничка трошица живеи.*

*И ето: тръби пак горняка и зима се спуща,
а птичката, сита и топла, все пей във нощта —
все пей как ще тръгна аз сам със железни обуца
да ходя и диря, и питам за теб по света.*

*И нека да бъдеш — през девет царства във десето:
ще дойда през огън и преспи, и вятър суров...
вземи ми ръцете, вземи ми очите, сърцето
в отплата за твойта едничка трошица любов.*

*Защото не зная: без нея в студената шепа
какво щях да правя аз, друмник от вихри подет,
и как щях да срещам зората над пустите степи,
където кръстосвам сред облаци, тръне и лед.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.